



# Հովհաննես Թումանյան

## Իմ երգը

Գանձեր ունեմ անտա՛կ, անձե՛ր,  
Ես հարուստ եմ, ջա՛ն, ես հարուստ  
Ծով բարություն, շրնորիք ու սեր  
Ճոխ պարզև եմ առել վերուստ:

Անհուն հանքը իմ գանձերի,  
Սիրտս է առատ, լեն ու ազատ.  
Ինչքան էլ որ բաշխեմ ձրրի  
Մերն անվերջ է, բարին՝ անհատ:

Երկյուղ չունեմ, ահ չունեմ ես

Գողից, չարից, չար փորձանքից,  
Աշխարհքով մին՝ ահա էսպես  
Շաղ եմ տալիս իմ բարձունքից:

Ես հարուստ եմ, ես բախտավոր  
Իմ ծընընդյան պայծառ օրեն,

Էլ աշխարհ չեմ գալու հո նոր,  
Իր տրվածն եմ տալիս իրեն:

